

Müslüman ve Türk olan Karamanoğulları tarih boyunca Osmanlı Devleti'ne karşı yabancı devletlerle ittifaka girişmişlerdir.

Belgelerde birçok bilgiye rastlamaktayız. Örneğin;

Osmanlıların, Germiyan ve Hamid oğulları arazisinden bir kısmını evlenme, bir kısmını da para ile satın alıp Karamanogulları'nın kalbi durumunda olan Konya'ya doğru büyük bir ilerleme kaydetmeleri, iki tarafı aynı sınırları paylaşan komsu iki devlet haline getirmisti. Böyle olmakla beraber kızı Nefise Sultan'ı Karamanoglu Beyi Alaeddin Ali Bey ile evlendiren Sultan Murad, Karamanlılar'la akrabalık kurmak suretiyle Anadolu'dan emin vaziyette Rumeli harekâtına devam edeceğini ümit ediyordu. Gerçekten de Sultan Murad'ın gayesi, Anadolu'daki Müslümanlarla değil, Batı'daki Hıristiyan devletlerle mücadele etmek, oralarda fetihlerde bulunmaktı. Nitekim Karamanoglu'nun isyanını ve kendi topraklarına saldırısını duyunca söylemekten kendini alamamisti:

"Su ahmak zalimin yaptığı işleri görün. Ben, Allah Teâlâ yolunda din gayretiyle çalışarak ülkemi bırakıp, bir aylık yol kâfir içine gireyim. Gece ve gündüz ömrümü gazaya sarf etmek için niyet edeyim, yeyip içmeyi terk edeyim, bela ve mihneti seçeyim, o gelip bir bölük mazlum Müslümanların üzerine düşsün. Yagma edip anları incitsin. Ey gaziler, bu zalimleri nasıl edeyim? Beni gazadan men ederek, bana, Müslümanlar üzerine kılıç sallamak kötü işini isletir. Eğer vaz geçip cihad ve gaza ile mesgul olursam, Müslümanlar zâlim eline düşer. Eğer üzerine varırsam gaza kılan gazilerin kılıçlarını mü'minlerin üzerine döndürmek lâzım gelir " diyerek bir hayli tereddüd geçirmisti. Nihayet, Karamanlı'nın bu zulmü karşısında çaresiz kalınca, tekrar Anadolu'ya geçerek Bursa'ya gelir. Hayreddin Pasa'yı da Rumeli'nde bırakır. Sultan Murad, daha sonra bizzat Karamanoglu'na da söyleyecektir:

"Hey bedbaht, müfsid, zâlim, benim kastım ve isim gece gündüz gazaya adanmaktır. Benim gazama mani olur. Ben gazada iken Müslümanları incitirsin. Ahd ü emân bilir adam değilsin. Senin kökünü kazımayınca huzur ile gaza edemem. Nasıl barışmak, zira gazaya mani olan ile gaza, en büyük gazadır " diyecektir. Hemen hemen bütün Osmanlı tarihlerinde buna benzer ifadelerin bulunduğunu söylemek mümkündür. Bütün bunlardan, Sultan Murad'ın, Karamanlı ile bir savaşa girmek istemediğini, zira Müslüman kanının akıtılmasına gönlünün razı olmadığını çıkarmak mümkündür. Kendi öz kızını Karaman Beyine nikahlayıp onunla akrabalık bağı kurması da bunun açık delilidir. Fakat Venedik, Sırbistan ve Papalık gibi Hıristiyan devletler, Osmanlıların Balkan fetihlerini başarısızlığa uğratmak için

Karamanogullari'ni Osmanlilara karsi tahrik edip kullanmakta idiler.

Konumuza dönecek olursak;

1386 Kasim'inda Konya yakinlarinda cereyan eden meydan muharebesinde Osmanli ordusu, Karamanliları kolayca yenilgiye ugratti. Muharebede Bâyezid büyük bir kabiliyet göstererek zaferin kısa zamanda kazanilmasini sagladi. Bu muharebedeki muvaffakiyetinden dolayi kendisine "**Yıldırım**" lakabi verildi.